

بیشتر کلمه هایی که بر آهنگ «فَعَلَ، فَعِلَ و فَعَلَ» هستند؛ فعل ماضی اند و اگر بر سر آنها یکی از حروف «أ، ت، ي، ن» بیاید؛ به فعل مضارع تبدیل می شود فعل مضارع بر زمان حال و آینده دلالت می کند؛ مثال: ذَهَبَ أَذْهَبَ، تَذَهَبُ، تَذْهَبِينَ

شخص	مفرد	مثنی و جمع
اول	أنا (من) ﴿أَسْمِعُ﴾ می شنوم	أنتن (ما) ﴿نَسْمَعُ﴾ می شنویم
دوم	أنت، أنتِ (تو) ﴿تَسْمَعُ﴾، تسمعین: می شنوی	أنتما، أنتم، أنتن (شما) ﴿تَسْمَعُونَ﴾، تسمعون، تسمعین: می شنوید
سوم	هو، هي (او) ﴿يَسْمَعُ﴾، تسمع: می شنود	هما، هم، هن (آنها، ایشان) ﴿يَسْمَعُونَ﴾، تسمعان، تسمعان، تسمعون، تسمعین: می شنوند

*حرف «لا» فعل مضارع را منفی می کند؛ مثال: أنا لا أَكْذِبُ. من دروغ نمی گویم.

*فعل مضارع نشانگر زمان حال و آینده است؛ که با افزودن حرف «س» یا «سَوْفَ» بر سر آن فقط بر آینده دلالت می کند و در

ترجمه آن از فعل «خواه...» استفاده می شود؛ مثال: أَكْتُبُ - می نویسم - سَأَكْتُبُ یا سَوْفَ أَكْتُبُ: خواهم نوشت.

*در جمله هایی که فعل مفرد به کار رفته در حالی که انجام دهنده آن اسم مثنی یا جمع است؛ فعل به صورت جمع ترجمه می شود؛ مثال: تَعْمَلُ هَاتَانِ الْفَلَاخَتَانِ فِي الْمَرْعَةِ. این خانم های کشاورز در کشتزار کار می کنند.

*در فعل هایی که ظاهرشان با هم یکی است ولی معنای آن فرق می کند باید از روی ضمیر یادگیرقرائن و نشانه های موجود ترجمه را فهمید؛ مثال:

الف) أَنْتِمَا تَعْمَلَانِ جَيِّدًا. شما به خوبی کار می کنید.

ب) هَاتَانِ الْبَنَاتَانِ تَعْمَلَانِ جَيِّدًا. آن دختران به خوبی کار می کنند.

همانطور که مشاهده می شود در هر دو جمله از فعل تَعْمَلَانِ استفاده شده در حالی که معنی هریک با یکی دیگر فرق می کند. در جمله الف از قرینه ضمیر یعنی أَنْتِمَا و در جمله ب از هاتان البناتان باید معنی هریک را تشخیص داد.

کلمات پرسشی (استفهامی) و کاربرد آن ها

*حرف «ما» دو کاربرد دارد: «ما» برای منفی کردن فعل ماضی؛ مانند: ﴿مَا سَمِعْنَا﴾: نشنیدیم

*«ما» به معنای «چیست؟»؛ ﴿مَا تِلْكَ يَمِينِكَ يَا مُوسَى﴾ موسی، آن چیست در دست راستت؟

*برای پرسش از علت کاری می توانیم از کلمه پرسشی «لِمَاذَا» استفاده کنیم و در پاسخ آن از «لِأَنَّ» برای اینکه، یا «لِ» برای شروع کنیم؛ مثال: لِمَاذَا تَنْظُرُ إِلَى الْبُعِيدِ؟ لِأَنِّي أَبْحَثُ عَنْ هُدًى. - لِمَاذَا تَكْتُبَانِ دَرَسَكُمَا خَارِجَ الْعُرْفَةِ؟ لِأَنَّ الْجَوَّ لَطِيفٌ جَدًّا.

*برای سؤال و پرسش از زمان می توانیم از کلمه (مَتَى: چه وقت) استفاده کنیم و در پاسخ به آن از کلمه هایی که بر زمان دلالت دارند؛ استفاده کرد.

الْيَوْمَ / أَمْسَ / غَدَ / صَبَاحَ / عَصْرَ / مَسَاءَ / لَيْلَ / قَبْلَ سَنَتَيْنِ / بَعْدَ أُسْبُوعَيْنِ / فِي الشَّهْرِ الْمَاضِي / فِي الشَّهْرِ الْقَادِمِ ...
مثال: مَتَى وَصَلْتُمْ إِلَى الْفُنْدُقِ؟ قَبْلَ يَوْمَيْنِ.

*برای پرسش و پاسخ از حالت و چگونگی از کلمه پرسشی «كَيْفَ: چگونه» استفاده می شود.

مثال: كَيْفَ حَالُكَ؟ أَنَا بِخَيْرٍ. - كَيْفَ وَصَلْتَ؟ بِسُرْعَةٍ.

*گاهی کلمه «عِنْدَ: نزد» یا «لِ، لَ» برای «برای مالکیت به کار می رود؛

مثال: ﴿لِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ خدا نام های نیکو دارد. لَنَا مَكْتَبَةٌ. کتابخانه ای داریم.

عِنْدَكَ أَزْهَارٌ جَمِيلَةٌ. گل های زیبایی داری. عِنْدَكُمْ بَيْتٌ كَبِيرٌ. خانه بزرگی دارید. لِأُمِّي خَاتَمٌ فِضِّي. مادرم انگشتر نقره دارد. لَهُمْ حَدِيقَةٌ جَمِيلَةٌ. باغ زیبایی دارند.

الأعداد الترتيبية: عددهای ترتیبی

مونث		مذكر	
الْأُولَى	الْأُولَى	الْأُولَى	الْأُولَى
الثَّانِيَّة	الثَّانِيَّة	الثَّانِي	الثَّانِي
الثَّالِثَةُ	الثَّالِثَةُ	الثَّالِثَ	الثَّالِثَ
الرَّابِعَةُ	الرَّابِعَةُ	الرَّابِعَ	الرَّابِعَ
الخَامِسَةُ	الخَامِسَةُ	الخَامِسَ	الخَامِسَ
السَّادِسَةُ	السَّادِسَةُ	السَّادِسَ	السَّادِسَ